

Dal

Ó, virradati rétek:
átizzadt, szürke ingem,
kiterített magányom!
Hová vezettek engem?

A rengeteg szivébe,
mely őzekkel dobog,
de minden levélrése
kéklő farkastorok?

- Vissza az éjszakába!
A sötét ég alatt
te vonszolod a holdat,
mint vasgolyót a rab.

(Baka István *Égtájak célkeresztjén* című kötetéből.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)